

A Duna-Unió évi jelentése
1914. január 1.-től december 31.-ig.

Terület	Tagok száma	Felyét.		Tized kor. f	Szombatisk. adakozások		Hétköznap. adakozások		Má. miss. adakoz.		Imánapi adakoz.		
		kereset.	szav.		kor.	f	kor.	f	kor.	f	K	f	K
Középmagyar egyesület	561	110	32	17560	61	1737	02	621	97	93	02	602	91
Romániai "	608	165	4	27670	3	3073	14	1573	75	165	81	2217	87
Erdélyi "	722	85	4	19857	12	1858	52	642	46	168	78	681	35
Adriai missióterület	33	14	1	968	72	123	41	38	46	20	—	20	77
Északmagyar "	123	32	—	3369	10	404	95	141	65	623	35	174	10
Tisza-Száva "	229	67	3	8944	68	1072	88	582	68	586	68	503	92
Nyugatmagyar "	48	10	—	2404	—	369	12	174	61	32	—	106	23
Összesen	2324	483	44	80774	26	8539	04	3778	58	1689	64	4397	15

A Duna-Unió missió- és traktátategyesületeinek évi kimutatása
1914. január hó 1.-től december 31. ig.

Terület	Jelentések	Misést. látogatások	Hívólapok	Emisszió levelek	Tizedes levelek	Folyóirat csoportok	L. előh. zedek	Nemzetvály oldd. szam		Folyóiratok el. elár. adatai		Borítók K f	
								előjáb. dekaz.	előjáb. adatai	el. adatai	elár. adatai	K	f
Középmagyar egyesület	634	1650	2500	503	237	1745	38	9123	60866	527	6754	1251	83
Romániai "	883	6229	11545	503	309	458	68	10270	301213	1056	5276	3688	43
Erdélyi "	315	1057	859	140	67	551	4	4650	43329	230	1869	966	51
Adriai missióterület	73	521	458	61	48	180	5	128	7249	17	255	173	98
Északmagyar "	198	2426	1835	246	117	375	14	212	26367	25	890	454	04
Tisza-Száva "	678	4639	10255	535	236	11499	14	3325	24834	150	12857	2077	07
Nyugatmagyar "	224	175	127	49	27	213	2	477	6296	128	459	132	93
Összesen	3005	16748	27669	2197	1041	15021	145	28485	470154	2133	28360	8744	79

KERESTETIK egy egyedülálló (csehetőleg nőfő) kovács segéd vidéki vállalatához. Az illetőtől megkívánatlik, hogy szakmájában teljesen jártas legyen és hogy önállóan is tudjon dolgozni. Természetesen csak testvérek, vagy az igazságnak komoly barátai jöhetnek számításba. Érdeklődők forduljanak Bauer t.-hez Kolozsvár Uj-utca 12.

ÉRTESÍTÉS. Értesítjük b. előfizetőinket, hogy magyar lapjaink a háború tartama alatt negyedévenként jelennek meg s hogy az előfizetők ugyanannyi példányt kapnak, mint amennyire előfizettek. **A KIADÓHIVATAL.**

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zainar A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:

Egész évre K 3.—

Amerikába 5 —80

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Budapest, V., Katona József-u. 28. 1-5.

Amerika részére: Rowland & Haralff Publ. Assn., New York City, 35. Union Square East.

Evangéliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3. 8.

VIII. évfolyam.

Budapest, 1915.

2. szám.

A Duna-Unió bizottsági ülése.

Az Unió második elszámolása az elmúlt évről, folyó évi április 1-5. ment végbe az Unió budapesti irodájában Katona József-utca 28., 1. 5. sz. alatt. Jelen voltak a Divisio-Konferencia részéről Conradi L. R., a Duna-Unió részéről Huenergardt J. F. mint előjáró, továbbá Meyer H, Bartschy, Schillinger R., Dörner F. A. és Koch V. testvérek. Az Unió pénztárnoka szintén résztvevett az üléseken.

Miután az ülést a szokott módon imával megnyitották, az előjáró terjedelmes jelentést olvasott fel az elmúlt évre nézve, amelyből a következő adatokat vesszük:

A tagok száma.

1914. január 1. az Unió 1999 tagot számlál. Az elmúlt évben 483-an keressztség, 44-en pedig szavazás után vétettek fel, ami 527 taggal való bruttó növekedést jelent. 148-an elbocsáttattak, 39-en meghaltak, 8-an Amerikába vándoroltak, többeket idegen Uniókba bocsátottunk, úgy hogy összesen 202 tagot veszítettünk el, minek folytán tagjaink száma az elmúlt évben 325 lélekkel gyarapodott 1914. december 31.-én 2324 főnyi tagállománnyal rendelkezettünk.

A munkások megoszlása.

A munkások a következőképen oszoltak meg a különböző munkaterületeken: Erdélyi egyesület 9; Középmagyar egyesület 10; Romániai egyesület 8; Tisza-Száva missióterület 7; Északmagyar missióterület 8; Nyugatmagyar missióterület 4; Adriai missióterület 2.

A pénzügyi helyzet.

A tized az 1914. évben 80774 K 26 fillérre rugott, szemben az 1913. évi 72162 K 71 fillérrel, tehát 8611 K 55 fillérnyi növekedést mutathatunk fel. Az átlagos tized 1914.-ben K 36.35; s 1913.-ban K 39.05 volt.

Az adományok 1914.-ben K 18504.41, a megelőző évben pedig K 19019.99-re rugtak. Az átlagos adomány tagonként 1914.-ben K 7.96; 1913.-ban pedig K 11.48.

Az egyes missióterületek átlagos tizede: Erdélyi egyesület K 27.97; (1913. K 27.05). Középmagyar egyesület K 31.89 (1913. K 36.65); Romániai egyesület K 48.23 (1913. K 57.22); Tisza-Száva missióterület K 43.48 (1913. K 50.20); Északmagyar missióterület K 30.21 (1913. K 37.96); Nyugatmagyar missióterület K 45.93 (1913. K 49.79); Adriai missióterület K 38.93 (1913. K 55.45).

Az átlagos adomány tagonként és helyenként: Erdélyi egyesület K —.09 (K —.13); Romániai egyesület K —.22 (K —.40); Középmagyar egyesület K —.10 (K —.13); Tisza-Száva missióterület K —.24 (K —.22); Északmagyar missióterület K —.21 (K —.29); Nyugatmagyar missióterület K —.27 (K —.17); Adriai missióterület K 12 (K —.23).

Elszámolás.

Az elmúlt évben a 66 munkás fizetése K 97608.60 tett ki. Az összkiadások K 41424.04-re rugtak, amelyből ha az összebevételt levonjuk K 128376.65 engedélyezést nyerünk. A befolyt tizedek levonása után a Divízióknak K 52036.46-ot kellett engedélyezni.

Az iratok terjesztése.

A könyvárusítás a háború ellenére is örvendetesen emelkedett. 65 könyvárusítónk K 49199.53 értékű iratot helyezett el, szemben az 1913. évhez midőn 41 munkás helyezett el K 46010.07 értékű iratot. A többit tehát K 3189.46.

A traktátégyesületek forgalma kor. 8744.79 tett ki, holott 1913.-ban K 11221.57-et.

A következő konferenciái évre a bizottság a következő tisztviselők elfogadását ajánlotta:

Duna-Ulvia.

Elnökö: Huenergardt János.
Jegyző: Koch Mártha.
Pénztáros: Wakeham-Beiss-Augusztá.
Könyvvizsgáló ellenőr: Woysch Gott-hárd.

Bizottság: Az előjáró, az összes missió egyesületek és területek előjárói, továbbá az I. T. G. Budapesti fiókjának ügyvezetője.

Erdélyi egyesület.

Elnökö: Meyer Bartschy Herman.
Jegyző: Bauer János.
Pénztáros: Wakeham-Beiss A.
A szombatiskola és missió egyesület jegyzője: Koch M.
Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Murbach J., Tökelt A., Bucurencs András és Kotyor István.

Középmagyar egyesület.

Elnökö: Huenergardt J. F.
Jegyző: László Dezső.
Pénztáros: Wakeham-Beiss.
A szombatiskola és missióegyesület jegyzője: Koch M.
Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Minck A., Indrikó Péter és Dr. Kerékgyártó Béla.

Romániai egyesület.

Elnökö: Paulini Péter.
Jegyző: Turturica.
Pénztáros: Wakeham-Beiss.
A szombatiskola és missióegyesület jegyzője: Koch M.
Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Demetrescu St., Darie, Krüger és Necoici.

Északmagyar missióterület.

Elnökö: Huenergardt J. F. (ideigl.)
Jegyző: Koch M.
Pénztáros: Wakeham-Beiss.
A szombatiskola és missióegyesület jegyzője: Koch M.
Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Semján és Bodzsien.

Nyugatmagyar missióterület.

Elnökö: Dörner F. A.
Jegyző: Koch M.
Pénztáros: Wakeham-Beiss.
A szombatiskola és missióegyesület jegyzője: Koch M.

Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Fürle V. és Wenzel P.

Tisza-missióterület.

Elnökö: Schillinger Róbert.
Jegyző: Ludewig Miksa.
Pénztáros: Wakeham-Beiss.
A szombatiskola és missióegyesület jegyzője: Koch M.
Ellenőr: Woysch G.
Bizottság: Az előjáró, Herbert W., Willwerth K., Jovanovics és Vasziljevics.

Száva missióterület.

Elnökö: Schillinger R. (ideigl.)
A munkások az 1915. évben.
Erdélyi egyesület: Felszentelt prédikátorok: Meyer Bertschy, Murbach J. és Wegener Adolf.

Utazó prédikátor: Bauer J.
Bibliamunkás: Polder J.
Középmagyar egyesület: Felszentelt prédikátor: Huenergardt J. F., Mink Adolf és Popescu Constantin.

Utazó prédikátor: Zeiner Abjos.
Bibliamunkás: Ósz B. Mihály és Fülöp Judit.
Egyéb munkások: László Dezső.
Romániai egyesület: Felszentelt prédikátor: Paulini R. P., Demetrescu és Manto.

Utazóprédikátor: Mateescu Flór.
Bibliamunkás: Rinea János, Radulescu J., Stanescu J. és Turturica P.
Egyéb munkások: Dumitrescu M.
Északmagyar missióterület: Bibliamunkás: Antal Júlika.

Egyéb munkások: Holthus Babetta, Holthus Hermina, Schlottner Ágnes és Wellmann Katharina.
Nyugatmagyar missióterület: Felszentelt prédikátor: Dörner Ágoston.
Utazóprédikátor: Fürle Vilmos.
Bibliamunkás: Nagy Anna.

Tisza missióterület: Felszentelt prédikátor: Schillinger R. és Herbert P.
Felszentelésre ajánlva: Ludewig M. és Mocnik A.

Utazóprédikátor: Strecht Panaite.
Az eddigi Tisza-Száva missióterület 1915. január 1-től Tisza és az Adriai terület a Száva nevet fogja hordani.

A gyűlés folyamán bőségesen el voltunk látva lelki táptájjakkal. Számos testvér és vendég látogatásának örvendhettünk.

Szombat délelőtt Conradi testvér szólott hozzánk. Délután ment végbe Ludewig és Mocnik testvéreknek felavatása. Adja nekik az Ur lelkének erejét, hogy számos léleknek hirdethessék a Krisztusban való üdvösséget.

A szombatiskolában 133 személy vett részt a gyűjtés K. 77.60 eredményezett.

Hétfőn este egy áldásos ifjúsági ünnepélyt tartottunk. A három budapesti gyülekezet ifjúsága, ének, zeneszámok, szavaltatok és szónoklatok által tette élvezetessé az együttléteket. Mindnyájan újabb buzdítást nyertünk az elért sikerből a további munkára. A gyűjtés K 53.10-et eredményezett. Szolgáljanak ezen órák Isten dicsőségére és embertársaink üdvösségére.

Örömmel tekintünk állandóan a mi mennyei atyánkra, aki a jövőben is kész mindenkoron segítségünkre lenni.

A jegyző.

Tervbe vett missiómozgalmunk.

(A testvérek figyelmébe.)

Az 1913.-ban tartott világkonferenciánk egyik közgyűlésén a következő határozatot hozták a testvérek:

„Ajánljuk összes gyülekezeteinknek a világ minden részében, hogy azon hatalmas mozgalomban részt vegyenek, melynek az a célja, hogy a hármás angyali üzenetet a világ minden részében, minden népnek, nyelvnek és ágazatnak hirdessük.” E célból ajánljuk összes gyülekezeteinknek, hogy minden hónapban legalább két missiógyülekezetet tartsanak és pedig vagy szombaton délelőtt — a szombatiskola után, vagy pedig szombaton délután.

E munkának sikeréhez szükséges: 1.) egy komoly és bátor missiógyülekezeti vezető, aki e fontos munkában elöljárjon és aki az ezen célból előre készített program alapján vezesse a munkát. Ezután rendszeresen megjelenjen az összeállított programok az „Evangéliumi Munkásban.” Ennek tanulmányozására legalább egy héttel előbb kell gondot fordítani. A program úgy van összeállítva, hogy annak előadásával nemcsak a vezető legyen igénybe véve, hanem más tehetségesebb tag is, férfi, vagy nő testvér. A számokat ki kell osztani többek között, akik azután a program számai szerint a gyülekezett előtt felolvassák a rájuk bízott cikkeket. E rendszeres program által azt óhajtjuk elérni, hogy ép oly rendszeres és tervszerű legyen missiói, mint szombatiskolai munkánk. Meg vagyunk győződve, hogy ezen rendszeres munka a gyülekezet minden tagját a munkába állítja és kívánatos, hogy minden egyes lélek járuljon annak előadásához, hogy a missiógyülekezet áldásos legyen és sok lélek megmentésére szolgáljon.

Ha dolgozik valaki, akkor tapasztalatokat is fog szerezni. Ezen velős tapasztalatok elmondása érdeklődést kell és tanulságossá teszi a missiói

gyülekezetet. Jó missiólevelek felolvasása is helyén van.

Programm.

Megtartandó 1915. július 3.-án szombaton a missiógyülekezet alkalmával.

I. szám.

Tárgy: A missiómunkához szükséges tulajdonságok.

1. Megnyitó ének 248. szám és ima. Jegyzőkönyv felolvasása.
2. Bibliaóra: A missiómunkában szükséges lelkitulajdonságokról.
3. Minden tag egy prédikátor.
4. A sebestől katonákkal való munkálkodás.
5. A betegekkel való munkálkodás.
6. Esetleges missiói tapasztalatok elbeszélése.
7. Esetleges missiólevelek felolvasása.
8. Iratok kiosztása és kimutatások beszédese.
9. Záróének 244. és bezáró ima.

II. szám. A biblia óra.

Tárgy: A missiómunkában szükséges lelki tulajdonságok.

1. Alázatosnak kell lenni. Mikás 6, 8.
2. Hűségnek kell lenni. II. Timót. 2, 2; Máté 25, 23.
3. Jó cselekedetekre kell igyekezni. Titus 2, 14; Galat. 4, 18.
4. Türelmesnek kell lenni. II. Tim. 2, 24-25.
5. Csendesnek kell lenni. I. Tessal. 4, 11.
6. Helyesen kell tudni hasogatni az igazság beszédeit. II. Timót. 2, 15.
7. Szelíden kell tudni fenytetni az ellenszolgáltól. II. Timót. 2, 25.
8. Kerülni kell a civakodást és a harcot. Titus 3, 9.

9. A jótékonyaságról és adakozásról nem kell megfélemlkezni. Zsid. 13, 16. I. Péter 4, 10.

10. Megbocsátásra mindenkor késznek kell lenni. Kolossé 3, 13.

11. Szeretni kell tudni. I. János 4, 7.

12. Tudni kell erősíteni az elfáradtakat. Ésaías 50, 4. II. Korinth. 1, 3-4.

13. Példának kell lenni minden keresztényi erényben. I. Timót. 4, 12.

14. Egyszerűnek kell lenni a ruházatban. I. Péter 3, 3-4.

15. Késznek kell lenni mindazoknak megfelelni, kik számot kérnek tőlünk a bennünk élő reménységről. I. Péter 3, 15.

Jobban kell hirdetni az igazságot eljárásunk, mint szavaink által.

3.

Minden tag egy prédikátor.

„Életemnek útját csak egyszer tehetem meg. Ha tehát tudok valami jót tenni valakinek embertársaim közül, ezt most kell tennem, mert erre felé ugysem fogok többé eljutni.” — „Ezek oly embernek szavai, aki az életet nagyon komolyan vette. Minden ember kétféle munkát végezhet ebben az életben. Van olyan munka, amelyet szántszándékkal és tervezve végzünk, az ilyesmire mindig időt veszünk, hogy alaposan átgondoljuk. Sokszor hosszú éveken keresztül készülünk élethivatásunkra. Az ilyen dolgokért az egész életünk idejét feláldozzuk.

Van azonban olyan munkánk életünkben, amelyet előre nem tervezhetünk. Mikor a napot megkezdjük még, rá sem gondolunk arra. Az életnek másodrendű kérdései és kötelezettségei ezek. Apró feladatok, amelyeknek sokszor nem is tulajdonítunk nagy fontosságot. Kis ud-

varias és szives szolgálatok ezek embertársainkkal szemben, akikkel az életben találkozunk vagy a hozzánk tartozókkal szemben is. Kevés értéket tulajdonítunk nekik és így hamar megfélemlkezünk róluk. Pedig ezek sokszor a legfontosabbak, mert ezek által készítjük elő az utat nagyobb tevékenységünk számára. Megváltónk azt mondja, hogy majd az ítéletnek napján a kicsiny dolgok és a kevésben való hűség jönnek leginkább számításba. Minden kétségen kívül az a legfőbb jó, amit öntudatlanul végeztünk.

Mikor a reggeli órában megkezdjük mindennapi kötelezettségeinknek teljesítését, ne feledkezzünk meg, hogy azt amit érdemes tenni, legalább jól végezzük. Találkozunk egy kedves ismerősünkkel az utcán, kinek nagy teher van szívében. Mondjunk tehát neki egy vigasztaló szót, ő erről nem fog megfélemlkezni egész napon át. Ha találkozunk szomszédokkal, érdeklődünk hogylétük iránt. Ne feledkezzünk meg a betegekről és ha észre vesszük, hogy valamely ismerősünk nem jó úton van, — talán egy újszól az illető — ne sajnáljuk a fáradságot és azt a kis időt, hogy felkeressük, szeretetteljes indulattal figyelmeztetni őt eljárásának káros következményeire, hátha ez lelke megmentésére szolgál.

Az életnek országútján sok mindenféle emberrel találkozunk. Nem lehet hosszadalmasan tárgyalni mindenkivel, de valamit mondhatunk nekik. Találkozunk a piacon, az üzletben valakivel, nem is szükséges mindjárt vallásos kérdéseket tárgyalni, ha az illetőt az igazság felől akarjuk felvilágosítani, megadja az Ur azt a szót, amivel az illetőnek szívét érinteni lehet. A magunk viselése és arcunk kifejezése már

elárulja azt, ami bensőnkben van és ez már magában elégséges az illetőnek figyelmét egy új irányba terelni. Mert ebben a zord, hideg és barátságtalan életben ritka tapasztalat ez sok ember számára. Lehet, hogy üzleti összeköttetésünk is olyanokhoz vezet, kik anyagi bajaik miatt a kétség örvényébe sodortattak. Bátorítsuk őket, hogy könnyebben tudják a terhet hordozni s mikor leveleket írunk, legyen minden levelünk igazi missiólevél.

Minden ember életében van alkalom ilyen szolgálatokra és ha valaki ezeket hűségesen végzi, ő azáltal prédikátor, hirdető, előadja prédikálja az ő Mesterének jellemét. Ezen munkának áldása határtalan.

IV. szám.

A sebesültekkel való munkálkodás.

Testvéreink figyelmébe ajánljuk az időt arra felhasználni, hogy ahol csak lehet, felhasználják az alkalmat a gyógyuló féiben levő sebesültek kezébe juttatni a mi tartalmas vallásos iratainkat és ha másként nem lehet, személyes látogatásokkal és levelekkel keressük fel őket. A legtöbb szíves örömmel üdvözlözi ezt, mert az idő nekik sokszor nagyon hosszú. Ne legyen munkálkodásunk fárasztó, de legyen szívből, mert ami szívből jön, az a szívhez is megy. Mindenféle alkalom bőven kínálkozik s így munkálkodjunk amíg nappal van, mert eljő az éjszaka, amikor már munkálkodni nem lehet.

V. szám.

A betegekkel való missiómunka.

Krisztus Urunk azt mondotta: beteg voltam és meglátogatattok. Máté 25, 36. vers. Kevesen tudják testvéreink közül,

hogyan mily jó missiómunkát végezhetünk a betegek meglátogatása által. Vannak sokszor szomszédságunkban oly tartósan betegek, akik sokszor heteken, sőt hónapokon keresztül kénytelenek ágyban maradni és sokszor talán helyzetüknél fogva is szívesen meghallgatnák a bibliának vagy más áldásos olvasmányoknak rendszeres felolvasását. Milyen jó, ha a mi kedves testvéreink ezen a téren munkát végeznek. Erre ajánlhatók a következő könyvek: Jézushoz vezető út, Gondolatok Krisztus hegyibeszédéről, A jó angyalok szolgálata, a keresztények boldog reménysége stb és ahhoz hasonló tárgyú kisebb füzetek. Nem is feltétlenül szükséges, hogy az illető beteget személyesen ismerjük. Minden beteg, ha olyan állapotban van, hogy nem árt neki a látogatás és a beszéd, mindig szívesen fogadja a nyájas vendéget. Ha látogatásba megyünk, célszerű virágot, vagy friss gyümölcsöt magunkkal vinni és ami legszükségesebb jelenjünk meg barátságos jó kedéllyel. Csak ne legyen túl unalmas hosszú és fárasztó a látogatásunk. Ha az illető kívánja, lehet rendszeresen meglátogatni. Sokan már megtértek ez által a munka által. Kedves testvérek, ki akarja ezt a munkát felvenni?

Programm.

Megtartandó 1915. július 17.-én szombaton a missiógyülekezet alkalmával.

I. szám.

Tárgy: *Amint Krisztus munkálkodott.*

1. Megnyitó ének 242. szám és inta. Jegyzőkönyv felolvasása.

2. Biblia tanulmány: Krisztus munkálkodási módszere.

3. A személyes munkálkodás módszere.

4. A legnehezebb, de a legdicsőbb munka.

5. Esetleges missiólevelek felolvasása.

6. Munkálkodásunk célja.

7. Missiótapasztalatok a tagok által.

8. Iratok kiosztása és kimutatások beszédese.

9. Záróének 243. szám és bezáró ima.

II. szám: Bibliaóra.

Tárgy:

Krisztus munkálkodási módszere.

1. Kérdés: Hogyan jutott az első 2 tanítvány Jézushoz? Felelet: János evang. 1, 35-39. versek.

2. Mit tett András azonnal erre? János 1, 40-42.

3. Hogyan lett Jakab és János megnyerve? Máté 4, 21-22.

4. Hogyan hivatott el Fülöp? János 1, 44.

5. Mit tett azután Fülöp? János 1, 46-47.

6. Mi indította Mátét arra, hogy Jézust kövesse? Máté 9, 9. vers.

7. Mivé tette az Ur Jézus azokat, akiket személyes munkája révén megnyert? Lásd Máté 4, 19. vers.

8. Hogyan munkálkodott Krisztus Urunk Zákheus megmentésénél? Lukács 19, 1-10.

9. Mit tanulhatunk mindezen példák-ból a mi személyes munkánkra nézve? Felelet: Azt tanulhatjuk, hogy a személyes munka Krisztus Urunk kedvenc munkálkodási módszere, amely által sok lelket vezetett Istenhez.

III. szám.

A személyes munkálkodás módszere.

A személyes munkálkodás a lelkek megmentésében a legnehezebb munka, amit Isten emberre bízott. Maga Krisztus Urunk is ezt a munkát nagyobbra becsülte, mint minden más módszert. Azért látjuk őt minden időben egyes lelkekkel foglalkozni. Ott találjuk őt Jákob kútjánál, beszélgetve a samaritanus nővel, azután, amint Nikodémussal személyesen társalog s a gazdag ifjunak a kérdését sem utasította vissza és még számos példát találhatunk erre vonatkozólag az evangéliumból, ahol Krisztus személyes munkájának gazdag eredményét szemlélhetjük. Igaz, hogy nehéz munka ez, de a legáldásosabb. Minden hű lelkipásztor és evangéliumi munkás tudja a személyes munkának magasabb értékét becsülni. Minél nagyobb a hallgatóság, annál kevesebb a kilátás arra, hogy felhívásunk és fáradozásunk az egyes szívekhez eljut. Egy híres evangéliumi szónok egy alkalommal ezt mondotta: Minél tovább élek és minél többet tapasztalok, annál biztosabban mondhatom, hogy azok a prédikációk, melyeknél csupán egy ember képezte a hallgatóságot, mindig legjobb eredménnyel jártak. Sok évvel később más híres evangéliumi szónok ugyanezen meggyőződést szerezte. Mikor arról van szó, hogy Krisztus igazságának hirdetésére Kinába küldjenek munkásokat, azt mondotta egy híres missió igazgató: Küldje ek oly embereket, kik nem nagy szónokok, hanem akik személyes munkát hajlandók végezni.

De nemcsak a missióterületeken áldásos és hasznos személyesen beszélni az emberekkel, hanem itthon ami mű-

vett országunkban is. Moody, a híres amerikai szónok azt tudotta, hogy neki sokkal kedvesebb a személyes munka, mintha sok ezernyi hallgató előtt áll s minden komoly evangélista így fogja fel a dolgot.

Aratáskor a kévéket egyenként összekötik és így hordják egybe, nem lehet az egész mezőt egy csapásra learatni. sokan megteszik, hogy a szószekre felépve tanítást tartanak és a tanítás végén megfogják kalapjukat és eltávoznak anélkül, hogy személyesen foglalkoznának lelkekkel. Az ilyen munkás sohasem fog eredményt elérni, sem áldással dolgozni. Nagyon sok a prédikálás, de a személyes munkálkodás kevés közöttük.

De nemcsak a prédikátorok, hanem az egyes tagok is tudják meg, tanulják megbecsülni a személyes munkát, amely a legáldásosabb misszió tevékenység. De adja az Ur, hogy nemcsak tudjuk ezeket, hanem a gyakorlatban is kifejezzük és alkalmazzuk.

4. szám: A legnehezebb de a legdicsőbb munka.

A lelkeket az igazság számára egyenként megnyerni, nem könnyű dolog. Ez a legnehezebb munka, amire az Ur felszólít bennünket. Mindenki, aki valamikor munkálkodott az Ur szőlőjében, meg van győződve arról, hogy ez így van. Akármelyik evangéliumi munkástól kérdezzük meg, megfogja mondani, hogy tény dolog ez és hogy sokkal könnyebb egy prédikációt tartani, mint valakivel beszélni az ő lelki állapotjáról.

Ha a gyakorlott evangéliumi munkás számára nehéz ez a munka, hát még járatlan tagok számára mennyivel nehe-

zebb? De hogy ha az Ur ezt a munkát mireánk bízta, ő meg is adja a tehetséget hozzá, hogy kötelességünknek eleget tegyünk, azt végezve minden újabb kísérletnél nagyobb gyakorlatosságra tegyünk szert. A munka mindig könnyebb lesz és mikor látjuk az eredményt, annál nagyobb örömmel fogjuk vezetni. Dr. Trambull nevű híres evangélistáról beszéltek, hogy neki a második természete volt a lelkekkel személyesen foglalkozni. Nem volt neki nehéz akárkivel lelki életéről beszélni. Ő nem is tehetett másként, mintha valakivel találkozott, midjárt azt kérdezte, hogy áll a dolog lelki üdvével. A személyes munkálkodás című könyvéből, melyet a szerző 70 éves korában írt, a következőket idézzük: „Egy fél évszázad óta majdnem minden nap beszéltem személyesen embertársaimmal és mondhatom, hogy ezer meg ezerral, s minden alkalommal épen csak leki üdvükről beszéltem.

De ezen hosszú tapasztalatom után még mindig azt állítom, hogy a személyes munkálkodáshoz nagy bölcsesség szükséges és az Urral való folyamatos összeköttetés, hogy erre képesek legyünk. Minden egyes eset egy sajátos eljárást kíván. Sátán minden lehetőséget elkövet, hogy minket távol tartson ezen fontos munkától. Addig az a gondolat van előttünk, mintha nem illene olyan intim kérdésekről valakivel beszélni. Sátán már sok ezer-szer igyekezett velem elhitetni, hogy ilyen érzékeny pontról most nem jó beszélni, épen akkor amidőn arra a legnagyobb szükség volt. Amint később megtudtam, az a tárgy ép akkor a legfontosabb volt.”

Ebből is kitűnik, hogy aki sok éven át folytatta ezt a tevékenységet, ép

azon tapasztalatra tett szert, hogy igen nehéz a személyes munka. Így tehát, aki ebben részt vesz, számoljon azzal, hogy lépten nyomon lelki ellenségével, Sátánnal kénytelen lesz minden tapasztaltnyi térről nehéz küzdelmet vívni. Sátánnak kedvenc kifogása ilyenkor mindig, amit lépten-nyomon az emberek fülébe sug: nem alkalmas most az idő erre, ilyesmiről beszélni.

Kedves Testvérek, kérjük az Urat, hogy nyissa meg a szíveket és ajtókat előttünk, hogy tudjunk személyes munkát végezni az egyes lelkekkel, kikhez az Ur vezet bennünket.

VI. szám.

Munkálkodásunk célja.

Munkálkodási célunk az 1915. esztendőben, hogy a gyülekezetnek minden tagja az év végéig legalább még egy tagot nyerjen meg az igazság számára. Az előbb említett Dr. Trambull, keresztyéni életének kezdetén azt az elhatározást tette fel magában, hogy bármikor is ad alkalmat a jó Isten, hogy valakivel találkozzék az életben, bárhol is legyen bármilyen körülmények között, igyekezni fog beszédével az illetőnek lelki szükségleteit fedezni, és ha lehetséges, ezen szükségletek kielégítését kieszközölni.

Ilyen elhatározás bátorságot, határozottságot és lelki erőt igényel és éberséget kíván ahhoz, hogy minden alkalmat kihasználjunk. De hogyha eredményt akarunk elérni a misszió munkánkban, épen ilyen elhatározásnak kell bennünk élni, máskülönben nem tudunk lelkeket az Urhoz vezetni.

Igyekezzünk tehát ebben az esztendőben ilyen szellemben és értelemiben munkálkodni és az Ur meg fogja adni az áldást.

Programm.

Megtartandó 1915. július 31.-én, szombaton, a missziógyűlekezet alkalmával.

I. szám.

Tárgy: Missiólevelezés.

1. Megnyitó ének 244 szám és ima. Jegyzőkönyv felolvasása.
2. Bibliai tanulmány: A bibliában található levelezés.
3. Felolvasás tárgya: A missiólevelezés rendeltetése.
4. Hogyan kell missióleveleket írni?
5. Misszió tapasztalatok elmondása.
6. Esetleges megkapott missziólevelek elolvasása.
7. Iratok kiosztása és a kimutatások beszédése.
8. Zárének és ima.

II. szám. Bibliatanulmány:

A bibliában található levelezés.

1. Melyik király írt levelet, hogy az Ur munkáját előmozdítsa? Nehem. 2, 7-8.
2. Milyen bátorító levél lett küldve a babyloni foglyokhoz? Jerem. 29, 1, 4-14.
3. Milyen levelet írt Ezékiás király az Ur munkájára vonatkozólag? II. Krónika könyve 30. rész 1-6.
4. Milyen levél terjesztette el az Istenről való tudományt 127 tartományban? Eszter könyve 3, 14-15.
5. Milyen czélből írt Pál apostol a korinthusbeli gyülekezetnek? II. Kor. 7, 8-12.
6. Hány levelet tartalmaz az új testamentum azok közül, melyeket az apostolok írtak a gyülekezetekhez?

3. szám.

A missiói-levelezés rendeltetése.

Meg vagyunk róla győződve, hogy van sok tagja missióegyesületünknek, kikben meg van a hajlam s a vágy a missiómunkára, de nem áll még tisztán előttük, hogyan és miképen kellene munkálkodniok. Egy kiváló alkalom kínálkozik erre a missiólevél írása által és mai missiógyűlekezetünk tárgyát épp ezen levél fogalmazása s annak megírása képezi. Nemcsak idősebb testvéreinknek akarunk szólni, hanem az ifjuságnak is. Kedves testvérek, tudjuk hogy ti segíteni akartok ebben a munkában. Vannak köztetek olyanok, kik nem tudnak menni bibliaórákat tartani. De egyet tehetnek, ha akarat van hozzá! Manapság egy terjedelmes irodalom áll rendelkezésünkre és úgy vannak elkészítve a mi kis traktátusaink, hogy ezeket nagyon csekély áron lehet megszerezni. Ezeket el lehet küldeni postán ismerőseinknek, rokonainknak a távolban és ha ezek mellé levelet írhatunk, az illetőnek, akkor érdeklődést kelthetünk a jelenvaló igazság iránt. Sokszor ez a munka nagyobb eredménnyel jár, mint a személyes munkálkodás.

Oh, azt mondja talán valaki, bár úgy tudnék én írni, mint ez vagy amaz a testvér. Őneli van hozzá tehetsége, de nekem nincs. De volt idő, mikor az illető sem volt gyakorolva a munkában; mert sohasem lehet elérni a gyakorlottságot, ha nem kezdjük meg. Talán az illető maga is nehéznek találta a feladatát, mikor belekezdett. Sohasem hallgassunk a mi gyengeségeinkre. Lehet, hogy azok, kik most jó levelet tudnak írni, szintén nagy akadályokat találtak maguk előtt annak megkezdésekor.

Talán azt mondhatod, hogy nem tudsz jól fogalmazni és a szavakat nyelvtanilag helyesen kifejezni, de ez csak a gyakorlottságtól függ. S azt is tekintetbe kell vened, hogy akihez a levelet akarod írni, sem áll a tudomány legnagyobb létráján s ha talán egy nagyon művelt, merterkelt levelet kapna, nem is merne rá válaszolni, félve hogy ő nem tud eléggé szépen írni. Azért kedves testvérünk, fogjál a levélíráshoz s tegyél a legjobbat, amit csak tehetünk. Ne írjunk soha missiólevelet anélkül, hogy előbb ne fordulnánk az Urhoz bölcseségért. Írjuk a levelet természetesen, szívünkéből s képzeljük, mintha az illető előttünk állana, mikor írunk neki. Legyetek barátságosak, komolyak és rövidesek a missiólevél írásában.

Ne veszítsük el bátorságunkat az első kísérletnél, ha ez nem mindjárt sikerül; próbáljuk még egyszer. Tudjuk hogy az Ur Jézus 10 bélpoklost gyógyított meg egy alkalommal s mégis hogyan történt, hogy csak egy jött vissza hálálni az Urat. De egy lélek többet ér, mint az egész világ. Sokszor jó azt az időt, amit hiábavaló és szükségtelen beszédekkel töltünk, felhasználni missiólevelek írására. Még egyszer, ne veszítsétek el bátorságotokat, hogyha nem mindjárt látható az eredmény. Sokszor egy, sőt két évig kell munkálkodni, amíg végre mégis csak sikerül megnyerni őket.

Keresztelő Jánosnál nagyobb próféta nem volt a világon, de ő egy sötét tömlőcsebba hárt meg, sőt őnmaga is kételkedett saját hivatásában, amíg az Ur az utolsó pillanatban megerősítette. S lám, a Megváltó akit ő hirdetett, eljött s az egész világ megvilágosodott általa. Talán sohasem fogjuk átírni munkánk

eredményét, hanem majd csak az örökkévalóságban. De azért menjünk, hűressétek, az evangéliumot minden teremlett lénynek, mert Ő azt mondja: „velettek vagyok egész a világ végezetéig.”

IV. szám.

Hogyan kell missió-leveleket írni?

1871.-ben egy testvérnő Amerikában traktátokat és lapokat küldött szét oly egyéneknek, kik nem ismerték még az igazságot. Ezen traktátokkal együtt az illetőknek alkalma volt rövid missióleveleket írni. Ezekben a levelekben egyszerűen rámutatott az iratok fontosságára. Az eredmény az volt, hogy néhányan azok közül el is fogadták az igazságot. 1892.-ben egy testvérünk így nyilatkozott: „Bátran lehet mondani, hogy majd többen tértek meg a traktát és missiólevelezés, mint a személyes munkálkodás által. Nagyon sokan fogadják el az igazságot olvasás következtében. A missiólevelezés útján oly egyéneket is el lehet érni, kik sohasem jöttek volna el maguktól az előadásra. A levelezést mindenki szívesen veszi és szívesen fogadja. A címzett nem veszekedhet a levélíróval, mert messze van tőle, sokszor pedig leül és választ küld, amelyből kifogásait nagyon könnyen lehet megállapítani és így gondosabban lehet válaszolni rá.”

A missió levél írója így kezdje meg munkáját: Először biztosítsa magának azt a címet, mellyel missiómunkát szándékozik folytatni. Azután küldjön 1 Utolsó Üzenetet vagy néhány traktátust, amely a jelenvaló igazságnak egy kezdőpontjáról szól. Ezekkel küldjön egy missiólevelet, amelyben, hívja fel a címzettnek figyelmét ezen fontos iratok tanulmányozására. Általában a következőket kell figyelembe venni: 1.) A levél legyen nyájasan, keresztyén szellemben írva. 2.) A levél azt a benyomást keltsse, hogy írója azon munkáért semmi anyagi jutalmat nem vár s megjegyzendő, ha ezen iratok tetszésre talál-
nak annak írója még ezután is hajlandó hasonló irodalommal szolgálni. Legyen a levélnek teljes aláírása és az író pontos címe rajt legyen. Levélírásnál a következő pontokat kell kerülni: a) ne használjunk idegennel szemben oly kifejezéseket, melyeket nem tud megérteni, mint pl. hármass angyali üzenet s hasonló szavakat; b) minden oly benyomást kerülni kell, mintha a levélíró magasabban állana, mint a címzett; c) ajánlatunkban ne túlozzunk; d) ha az illető vallási meggyőződését nem ismerjük, ne gyakoroljunk semmiféle kritikát; e) kerülni kell minden bizalmas intim hangot, ha nem rokonainknak szól a levél; f) hosszú mondatokat ne használjunk, ne legyen hosszú és fárasztó a levél, ne tartalmazzon ismétléseket; g) a levélírást lehetőleg a legtisztább legyen, semmiféle tintafolt ne legyen azon. Kerüljünk minden vitatkozást, jobb a hosszú levélfejtetés helyett egy traktátust küldeni a tárgyáról, mert az igazság különböző pontjairól vannak füzeteink. Az iratokat szépen ügyesen csomagoljuk s küldjük el a levéllel. Ha az ily munkával foglalkozunk, imádkozunk, tartjuk figyelemmel az illető feleletét.

5. szám.

Hogyan lehet címeket biztosítani?

Elsősorban rokonainkkal, ismerőseinkkel, végre akiket az élet sorsa köznékn hozott, kell missiómunkát végeznünk.

Harmadszor oly egyénekkel is, kikkel utazásban találkoztunk s távolban ismerkedtünk meg, valamint barátainkkal.

(Felhívás: A felolvasó tegye fel azt a kérdést ezen cikknek felolvasása után, hogy hányan hajlandók részt venni ezen munkában hétről-hétre? És a misszióegyesület szíveskedjen azok neveit felírni, s a következő gyülekezet alkalmával felhívni azokat, kik leveleket kaptak.)

Programm.

Megtartandó 1915. augusztus 14.-én a zombati missziógyülekezet alkalmával.

1. Megnyitó ének 244. szám. Ima.
2. Jegyzőkönyv felolvasása.
3. Biblia tanulmány: A minta bibliaórák a Szentírásban.
4. Bibliaórák a családi körben.
5. Bibliaórák az érdeklődőkkel.
6. Hogyan kell alkalmat találni a bibliaórák tartására.
7. Néhány perc adatik azoknak, kik tapasztalatokat szereztek a bibliaórák tartásában.
8. Esetleges missziólevelek felolvasása.
9. Missió kimutatások beszédese.
10. Záró ének és ima.

2. szám.

Bibliaórák a Szentírásban.

1. Mi mondatik Isten Igéjének természetéről? Zsid. 4, 12.
2. Mit mivel Isten igéje? Ésaías 55, 11-11.
3. Mivel hasonlítja az Ur az ő igéjét? Jerem. 23, 29.

4. Jézus egy biblia órát tart 2 tanítványával az Emaus felé vezető úton. Lukács 24, 13-24

5. Milyen eredményre vezetett a főemberrel való bibliaóra? Cselek. 8, 26-39.

6. Milyen oktatással látta el Pál apostol Timotheust? II. Tim. 4, 1-2.

7. Mért annál inkább a jelenkorban? II. Tim. 4, 3-4.

8. Mi szükséges azoknak, kik tovább adják a jelenvaló igazságot? II. Tim. 2, 15.

9. Mire lesznek azok képesek? És. 50, 4.

10. Mi lesz azoknak jutalma? Dán. 12, 3. vers.

3. szám.

Bibliaórák a családi körben.

A biblia azon könyv, mely mindazt tartalmazza, ami az ember életében a boldoguláshoz szükséges. Minden osztálynak szükségleteit kielégítheti és az élet minden körülményeire felvilágosítást ad. Oktatást nyújt a tudatlannak, inti a tévelygőket, békét, lelki nyugalmat hoz a felzavartaknak és a kétségbeesetteknek. Ad világosságot a sötétségben levőknek, erőt a gyengéknek, nyugalmat az elfáradottaknak, gazdagságot a szegényeknek, segínyt nyújt, a hontalanoknak pedig örök hazát, az árváknak Atyáról beszél, ki mindeneknél jobban szereti őket, a lelki halottaknak életet hirdet, bátorságot a csüggedőknek, lelki kenyert és vizet azoknak, kik az igazságot éheznek és szomjúhozak. Mindenki, bármily állapotban legyen is, segítséget, bátoritást, fogyni a biblia lapjainak olvasásából. Ott tanulja ismerni Megváltóját, ki mindenben megkisértetteit, mint ő, ki

meghalt bűneinkért, hogy életünk legyen, ki örökké él, hogy érettségünk könyörögjön. Megtalálja a szeretetteljes, Istent, aki könyöröletes, megismerkedhetik azon örök érvényű tervvel, mely szerint Isten édeni szépségbe visszaállítja ezen földet.

Amióta Sátán elmondta az első hazugságot Édenben, azóta folyton iparkodik az emberiség figyelmét ezen szent könyvtől elvonni. Fáradhatatlanul azon igyekszik, hogy a lelkeket az Urtól távol tartsa, hogy azok Isten igazi jellemével, melyet az ige oly pontosan mutat nekünk, s végtelen szeretetével meg ne ismerkedjenek, mert az Ur Jézus jellemét, mennyei Atyáknak s Megváltónak ismeretét itt találja a mindennapi tanulmányozás közben megvilágosítva.

Ha kimegyünk embertársaink s különösen szomszédaink közé, mindig elkészülve kellene odaállanunk. Minden alkalmat tudni kellene, milyen igékkel kellene szívükre hatni, az Uról adott körülmények között. Először legyünk mi élő biblia és ha embertársaink látják helyes eljárásunkat, érdeklődni fognak utána, hogy mi az a tényező, ami ily változást hozott be életünkbe. Akkor megadatik a szent igének közlésére való alkalom s ezt nagy óvatossággal és vigyázattal kellene tenni, mert a mindennapi beszéd ezer és ezer alkalmat hoz magával, mellyel a figyelmet a szent igére lehet irányítani minden erőltetés és tolatkodás nélkül, melyre az utat mindenkinek Isten mutatja meg a legmegfelelőbb módon. Lehet, hogy eleinte az embereket kissé nehéz lesz rávezetni a bibliaórák rendszeres hallgatására, de ha egyszer az ut elő van készítve, ezen munka legtöbb esetben lelkek megmentésére ve-

zet. Az Ur mindenkinek adott munkát s legtöbbünknek kellene részt venni ezen fontos feladatban. Isten megadja a bölcseséget, ha készek vagyunk bizonyosságot tenni azon reménységről, ami bennünk van. Nem lehetünk mindnyájan prédikátorok, missionáriusok, de családunk, szomszédaink körében dolgozhatunk. Munkálkodjatok kedves testvérek s az Ur megadja az áldását.

Chayer Janyta.

4. szám.

Bibliaórák az érdeklődőkkel.

A bibliaórák megtartása Istentől eredő gondolat és sok léleknek szolgált megmentésére. Bármily nagy tehetséggel bírjon is egy prédikátor és bármily szép előadásokat tartson is, ha házról-házra való munkát nem végez, akkor az eredmény legnagyobb része elmarad. Az Ur házról-házra jár és megmenti a lelkeket. Sátán is házról-házra jár és elveszteni akarja őket. Sátán be akart ékelődni összűleink otthonába is és félrevezette őket. De az Ur is felkereste őket és azt kérdezte: „Ádám hol vagy?” Ábrahám is szívesen látta az isteni vendégeket otthonában és ez nagy áldásra szolgált. Ugy látszik a patriárcha otthona valóságos szentélye volt az Urnak, hol mindenki meghallhatta az igazságot. A személyes családi munkálkodás és a bibliaórák megtartása által már sok kedves lélek lett megmentve a haláltól. Pál apostol saját tevékenységéről következőképpen nyilatkozott: „Semmitől sem vonogattam magam, ami hasznos, hogy hirdessem néktek és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként.” Ap. csel. 20, 20.

Továbbá írja: Prédikáltunk és intettünk minden embert és tanítottunk

minden bölcseséggel, hogy minden embert tökéletesen állíthassunk elő a Krisztus Jézusban. Kol. 1, 8.

Igy munkálkodik Istennek lelke minden emberben. Pál apostol házról-házra járva minden nép között megfordult s a tanítványok is az evangélium terjedésének kezdetekor házról-házra járva mentek az ígét hirdetni. Csel. 5, 24. Épen a személyes munka hozza a legnagyobb eredményt, amint az apostolok idejéből láthattuk. Ép így kellene ennek ma is történni. Sőt azt találjuk, hogy Apollós, ki hatalmas volt beszédében, Aquila és Priscilla személyes munkálkodása által tért meg.

5. szám.

Hogyan kell alkalmat szerezni bibliaórák megtartására?

A bibliaórák megtartására való utkészítés elsősorban iratainknak a szomszédságunk és ismerőseink körében való kiosztása által történik. Ezt ne csak egyszer tegyék, hanem írjuk fel azok neveit, kiknek iratainkat átadtuk és időről-időre érdeklődjük utána, vajjon átolvasták-e azokat vagy nem és találtak-e valamit, ami figyelmüket lekötötte. Ily módon érdeklődést kelthetünk azok szívében, kik az igazságot keresik. Másodsorban a kolporteur testvéreink is mindenkor hajlandók lesznek érdeklődők címét átadni nekünk. Az iratok kiosztása vagy eladása jó gyakorlatot ad a bibliamunkában való előkészületekre. Ha egyszer megnyílik az ajtó s alkalmat nyertünk bibliaórák tartására, akkor igen óvatossá kell lennünk a tárgyak kiválasztásánál. Nagy hibát követünk el, ha mindjárt oly igazságról szólunk, melyek csak az erős hitűek

számára adhatók elő. Egy további hiba az, ha azonnal elbeszélünk mindent, amit tudunk. Így egy alkalommal elmondva mindent, természetesen mondhatják az illetők: „Most már ne tessék fáradni tovább.” Ne feledkezzünk meg arról, hogy a Szentírás is ezt az utat mutatja, vagyis, hogy először tejeiedel kell azután csak erősebb ételek. Az a kérdés, milyen könyveket használjunk a bibliaórák megtartásánál? Nem mindig jó könyvből kiirni a bibliaórákat, hanem inkább önállóan állítsuk össze a főbb kérdéseket és pontokat, amint az legkönnyebben érthető.

Először magunknak kell alaposan elkészülnünk abból a témából, amit előadni kívánunk, mert amit magunk nem ismerünk teljesen, azt más sem érthet meg. Legalkalmasabb első témának Krisztus első és második eljöveteléről szólni. Ha egyszerűen, értelmesen bizonyítjuk az igazságot, ezzel utat nyitottunk a továbbiakhoz. Ahol nem vagyunk ismerősek, először ne kezdjük imával, csupán ha az illető kívánja ezt s ha már megismerkedett Istennel és szent ígétével, akkor kezdetnél vagy befejezésnél lehet imádkozni. Az illetők kérdészködése ne térítsen el bennünket a tárgytól, inkább tegyük azt a megjegyzést, hogy más alkalommal erre időt szentelünk. Ez megnyitja az utat további munkálkodásunkhoz, amely nagyon fontos, mert csak így érhetünk célt Isten munkájában.

Programm.

Megtartandó 1915. augusztus 28.-án szombaton a missiógyülekezet alkalmával.

1. szám.

Tárgy: Missiói feladatok.

1. Megnyitó ének 251. szám 1. és 2. versek. Ima. (Jegyzőkönyv felolvasása.)
2. Bibliai tanulmány. Isten népének feladata az utolsó időben szomszédjaikkal szemben.
3. Személyes missiómunka.
4. Az elhanyagolás bűne.
5. Az igazi istentisztelet.
6. Iratok kiosztása és missiókimutatók beszédese.
7. Esztendőleges misziólevelek elolvasása.
8. Záró ének 251. szám 3. és 4. versek és bezáró ima.

II. szám: Bibliai tanulmány.

Isten népének feladata az utolsó időben embertársaival szemben.

1. Milyen felbívást intézett az Ur szolgájához, Ézsaiáshoz? Ézs. 58, 1. vers.
2. Miben voltak buzgók? Ézsaiás 58, 58, 2. vers.
3. Mit tegyen a nép, hogy az Ur kedvet találjon? Ézsaiás 58, 6-11.
4. Csak a testi szükségletekre mondja ezt az Ur? Máté 4, 4; Ámos 8, 11-12; Jel. 3, 17-18. 19. r. 8. vers.
5. Miből áll a kifogástalan istentisztelet? Jakab lev. 1, 27.
6. Milyen nagy hibát követnek el az emberek többnyire? Máté 7, 21.

III. szám.

Személyes missiómunka.

Krisztus Urunk azért jött erre a világra, hogy az elveszettekét megkeresse, hogy a bűnösöket megmentse s a betegeket meggyógyítsa. E végből mindentütt járt jót tenni. Személyválogatást soha nem gyakorolt. Ugy a mindennapi, mint a lelki kenyeret nyújtotta az embereknek és az Isten országának eljövételére irányította mindenkinél figyelmét. Munkálkodásának végén azt mondotta: „Miként engem küldött az Atya, én is aképen küldelek titeket.”

„Mert arra hivatatok el, hiszen Krisztus is szenvedett érteitek, nektek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek.”

Az Urnak gyermekei ugyanarról a munkáról beszélnek, ugyanazt a munkát végzik, amit Krisztus Urunk végzett, midőn itt a földön járt. Mikor eljön a Mester, mit fog mondani a munkálkodóknak? (Olvasd Máté 25, 35-40.)

4. szám.

Egyszerű, de eredményteljes tevékenység.

„Az Ur elvárja, hogy minden gyermeke, ki az igazságot megismerte, személyes munkát végezzen.” (Bizonyosságok a gyülekezet számára.)

Kedves Testvér, kedves Testvérem, örömet van-e az igazság megismerése következtében? Akkor tégy személyes munkát. Mert Ő megadta mindenkünknek az ő munkáját. (Máté 25, 14-30. vers.) Az Ur megadja talentumait és adományait s kiosztja azokat számunkra, hogy iratokat terjesszünk, me-

lyek az igazság magvát hirdetik. A missiómunkára minden alkalmunk megvan s az is dolgozhatik, ki csak egy talentumot kapott, mert az Ur megígérte, hogy „angyalait küldi munkatársul, kik az utat és sziveket előkészítik ezek befogadására.

Semmiféle munka nem lehet oly eredményes és egyszerű, mint iratainknak és traktátainknak házról-házra való terjesztése. Gyakran ajánlottuk ezen módszert már. Mindenkinnek szomszédaival kellene ezen munkát, a gyakran kipróbált boríték rendszer alapján megkezdeni. Állítsuk össze ezen füzeteknek egy sorozatát 1-12 csoportba. (Mindegyik 1-3 darabot tartalmazzon) és borítékba téve adjuk át olvasás végett egy heti időre. A beosztás így következhet.

Élső boríték: 1) Teljes hit. 2) A keresztények reményisége.

Második boríték: 1) Isten csálhatatlan világórája. 2) Világosság fia és 3) Közel van-e a vég?

Harmadik boríték: 1) Hinni vagy vélekedni? 2) A kibetűzött irás. 3) Isteni vagy emberi mű a bibliai könyvek összegyűjtése?

Negyedik boríték: 1) Istennek utjelzői a szentváros felé 2) Ezeréves birodalom.

Ötödik boríték: 1) Megváltás árnyéka és lényege. 2) Krisztus szenvedése az emberiség megváltásáért.

Hatodik boríték: 1) Krisztus második eljövetele. 3) Újtestamentumi nyugalomnap.

Hetedik boríték: Egyedül Krisztusban van halhatatlanság. 2) Krisztus és a szomhat.

Nyolcadik boríték: 1) Az Isten előtti megigazulás. 2) Mért nem fedezték fel ezt régebben?

Kilencedik boríték: 1) Melyik napot ünnepelet s miért? 2) Halottak állapota a biblia fényében.

Tizedik boríték: 1) Az egészség titka. 2) A dohány méreg.

Tizenegyedik boríték: 1) Bibliai utmutató. 2) Bibliai felolvasások.

Természetesen ezen beosztás csak egy módja annak, amelyet a körülmények, szükséghez képest megváltoztatnak. Azonban ne mulasszuk el időről-időre az érdeklődő lelkeknek nagyobb könyveinket is lejárni, mint pl.: 1) Jézushoz vezető út. 2) Krisztus dicsőséges eljövetele. 3) Titok felfedezve. 4) Gondolatok Krisztus hegyibeszédéről. 5) Jó angyalok szolgálata. stb. (Borítékok a kiadóhivatalban kaphatók.)

Ne feledjük el missiómunkásainkat oly lelkekkel megismertetni, kik készek az igazság elfogadására.

Az Ur azt kérde: „Kit küldjek el?” Feleljünk mindnyájan: „Itt vagyok Uram, küldj el engemet.” Ézsaiás 6. r. 8. vers.

Missióprogramm

Megtartandó 1915. szept. 11-én, szombaton a missiógyülekezet alkalmával.

1. szám.

Tárgy: Istennek munkálkodása és a mi részvételünk a nagy missiótevékenységben.

1. Megnyitó ének 244. szám (németben 768) Ima. (Jegyzőkönyv felolvasása.)

2. Bibliatanulmány (15 perc) Istennek munkálkodása és a mi részvételünk a nagy missiótevékenységben.

3. Felolvasás: Missiótevékenységünk szükségessége.

4. Felolvasás: Egy egyszerű, de eredményteljes módszer.

5. Felolvasás: Családi bibliatanító.

6. Iratok kiosztása és missiókimutatók beszédese.

7. Záró ének 246. szám (németben 429. szám) és bezáró ima.

2. szám.

Istennek munkálkodása és a mi részvételünk a nagy missiótevékenységben.

1. Milyen viszonyban áll a gyülekezet az Urhoz? I. Korinth. 3, 9. vers.

2. Ezen munkában ki a fő munkatérő? Ap. Csel. 15, 4-12; Filipp. 2, 13.

3. Mi lesz a mértékadó a nagy aratásnál? II. Korinth. 9, 6. vers.

4. Mily szavakkal bátorít az Ur bennünket ezen munkára? I. Korinth. 15, 58.

5. Mi lesz annak végső jutalma? Róm. 8, 17; Dániel 12, 3. vers.

3. szám.

Missiótevékenységünk szükségessége.

Minden előrehaladó korszakban fejlődött Istennek terve s mindinkább nagyobb területet zárt magába. Istennek eszközei mind nagyobb tevékenységet fejtenek ki, minél inkább közeledünk a vég idejéhez. A gyülekezetek felébrednek és erősebb tevékenységet fejtenek ki. A komolyság szelleme ezáltal mind mélyebb lesz és minden egyes tag nagyobb törekvéssel igyekszik kivenni részét a nagy műnek elő-

mozdítására ezen fontos munkából. A missiómunka mind az otthoni földeken, mind a külső pogányvilágban jobban eléri a szükséges erőt. Az előrehaladás mindinkább észrevehető. A gólgolai áldozat nem fogja célját elveszíteni.

A nagy Mester ezen földre jött személyesen, hogy missiómunkára oktasson bennünket. A szántóföld a világ. Az Ur maga állott ezen munkának élére. Az istenség benne egyesült az emberivel és mindez az elesett emberi nem megmentése céljából történt. Semminemű áldozat nem volt számára nagy.

Ő a mi missionáriusunk. Őt kövessük! Ezen a világon nincs semmi más munka, mely jobban lenne jutalmazva, mint a missiómunka. Lehetetlenség Jézusban hinni és ennek dacára tétlenül ülni, anélkül, hogy a lelkek megmentésének munkájában részt vennének. Az Ur napról-napra kegyelmét nyújtja számunkra avégből, hogy szegény elvégyedelt embertársainkért tevékenykedjünk. Krisztusnak követői kellene, hogy keressék szomszédaik ismeretségét. Mindenképen igyekezniök kell az alkalmat keresni arra, hogy valamiképen segítségünkre tudjanak lenni. Hol vannak azok a testvérek, kik hajlandók családjáról-családra, házról-házra menni és a megváltási tervnek egyszerű igazságait valamint az igazi keresztény tanokat terjeszteni? Legyen bibliaórátok és beszédek tárgya Jézus. Mutassátok meg embertársaitoknak, hogy szeretik őt és személyesen ismeritek az Urat, hogy Ő az, aki életeleket megváltoztatta. Egy bűnös sem eshetett oly mélyre, hogy Jézus ne tudná őt elérni. A létra, melyet Jákob Béth Éi-ben látott álmában, a legmélyebb bűn mélyéből Isten di-

sőségének legfelsőbb fokáig nyúlik. Ő képes bennünket minden fokra felvezetni. Mondjátok meg ezt minden segélykereső léleknek. Ha az Ur munkájában mindenki teljesítene kötelességét, mennyi minden történnék a lelkek megmentése végett.

A hű és őszintén tevékenység gazdag gyümölcsöket terem az örök életre. Férfiakra és nőkre van szükség, az Urnak ezen munkájában való vezetőkre, kiknek szívük a helyén van, kiknek melegsége képes a hideg jeget környezetükben megtörni. Testvérek, senki közületek azt ne kérdezze, mint Kain: „Őrizője vagyok az én atyámfiának?”

White & G.

4. szám.

Az elhanyagolás bűne.

Azt mondta valaki, hogy több ember fog elveszni a tétlenség bűnéért, mint a bűnös cselekedetek elkövetéséért. Egy régi jó magyar közmondás így hangzik: „Sok jót nem tön az, aki még rosszat nem tett.” Ha valakinek van családjai, aki nem lop, nem hazudik, nem csal, de az egész napot tétlenséggel tölti, az nem érdemel sem dicséretet, sem jutalmat. Ép ilyen lelkiállapotban van sok névleges keresztyén is. Nemcsak rosszat nem tenni, hanem a jót igenis cselekedni, az a hívő feladata ebben az életben.

Hányan vannak nálunk is, akik azt hiszik, hogy nem érnek rá valamit tenni Jézusért? Sokszor megtudjuk, hogy szomszédságunkban egy beteg van s mindjárt alkalom van a munkálkodásra, mert ha nem is ismerjük a beteget, felkereshetjük, mert hajlandó lesz Jézusról és az igazságról bennün-

ket meghallgatni. E tekintetben, kedves testvérek, sokat elmulasztottunk, saját ügyeink ne foglaljanak el annyira. Ébredjen fel az Ur népe, kérjen erőt az ő pótolásához.

5. szám.

A szeplőtlen és Istennek tetsző istentisztelet.

Jakab apostol mondja nekünk, hogy miből áll az igazi istentisztelet. Itt van egy nagy munkatér Isten népének számára. Van sok anya, aki nagy családja által le van kötve és bezárva négy fal között, aki sem gyülekezetbe, sem a szabadba nem mehet. Keressétek fel azokat, segítsétek azokat amennyire lehet. Vigyétek a gyermekeit kirándulásra vagy a szabadba, hogy az elcsigázott anya napi pihenőt tartson. Ne gondoljatok csak magatokra, hogy csak nektek legyen kellemes napotok.

Lássák az emberek, hogy nálunk az Isten országa nemcsak beszédből áll, hanem isteni erőből. I. korint. 4, 20. Törekedjünk arra, hogy a mi saját életünk őszhangban legyen vallomásunkkal, akkor nem fogunk ellentétbe kerülni önmagunkkal.

„Ugy szóljatok és úgy cselekedjétek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni.” Jakab 2, 12. vers.

6. szám.

A családi biblia-tanító.

Elsősorban legfontosabb azok számára, kik iratainkkal dolgoznak, hogy azoknak tartalmát maguknak is pontosan ismerjék. Ezért mindenki igyekezzék időről-időre irodalmunkat áttanulmányozni és ha valakivel az igazság

egyik pontjáról beszélgettünk, azonnal tudjuk, milyen iratok a legszükségesebbek az illetőnek olvasás végett.

A legjobb idő a borítékrendszerrel való munkálkodásra a vasárnap délelőtt. Akkor az embereket rendszerint otthon találjuk és némelyek idői is vesznek maguknak vasárnapon azoknak átoltatására. Előre kell bocsátani, hogy nem eladásra szolgálnak a füzetek és meg kell magyarázni, hogy mindenkit érdeklő olvasmányokat tartalmaznak s néhány napra, vagy egy heti időre átoltatás végett, ha megengedik, ott hagyjuk náluk. Megjegyezhetjük, hogy az oltatásnak idejében élünk és az emberek sokszor nem tudják, mit olvassanak.

Ezek az iratok, melyeket otthagyni kívánunk, mint személyes tapasztalathoz tudjuk, nagy áldásunkra és segítségünkre szolgálnak s így kényszerítve érezzük magunkat ezekkel szolgálatot tenni. Elolvasás után visszahozzuk és szívesen kicseréljük más tárgyakról szóló dolgokkal. Nem személyes haszonból tesszük azt, hanem azért, mert az igének és Isten igazságának szeretete indít bennünket. Sokkal szívesebben fogadják ezeket a napilapoknál, különösen napjainkban, midőn sokan komolyabbakká lesznek. Azok a testvérek, kik ezen munkamódszert próbálták, legjobb eredményről értesítenek. Sok lélek érdeklődése lett ezáltal az előadásokra és gyülekezeteinkre irányítva, ahol azután Istennek üzenetét elfogadták.

Kedves Testvérek, ez olyan munka, amelyben mindnyájan résztvehetünk. Senki se gondolja, hogy a munkának ezen módja a könyvtárossal összehasonlítható vagy annak árthat valamiben. Ellenkezőleg minden körben jobban felébreszti az iratok és könyvek iránti érdeklődést.

Hallottunk ezen szép bizonyítékokat. A tevékenységre az alkalmat mindenki Istentől nyeri és tegyünk meggyőződve, hogy a mi kötelességünk ezen munkának megkezdése. De mindennek semmi értéke nincsen akkor, ha mi nem tesszünk lépéseket arra, hogy tervünket megvalósítsuk. Itt is érvényesek az Üdvözítőnek szavai: „Baldogok, kik hallják és megeselekeznek azt.”

Hummerditt J. F.

Tábori levelekből.

(Folytatás.)

Tokos atyámfia írja: „A 27-ik szol-tár, üdvözlötül. Kedves atyámfia, ezen-nel értesítlek, hogy leveledet vettem, mely mindenkor nagy örömet okoz nekem. Ami pedig az én helyzetemet illeti, hála Istennek jó egészségben vagyok. Az Ur eddig megtartott, én belegápolók-ná Iszolgálók, hol képzelheted, nagyon sok munkaakad. Az Ur tartson meg titeket.

Braun testvérünk írja Koch testvé-rünknek: „Csak az Istennek nagy kegyelme által tudom ezt a levelet írni. Nagyon sokat tapasztaltam amióta Pestről eljöttem, és sokféleképen éreztem az Isten segítséget. Egy útközet-ben az oldalemről elvitte egy lövedék az oldalfegyveremet, de én sértetlenül maradtam. Egy földmunkálat alkalmá-val a fejünk felett ferobbantak gráná-nátok és srappneltek és csapatunk kö-zül egy sem sérült meg. 2 héttel ez-előtt fedezéket ástunk úgy, hogy a fran-cia tüzeréig jól megtudta figyelni ben-nünket. Nem tartott soká, amíg egy rettenetes tüzzel árasztott el bennünket.

A helyemről elmentem hogy ásót hozzak magammal és azon a helyen, ahol álltam egy srappnel felrobbant. Hála az Urnak semmi sem történt, csak egy altisztnak kabátját furta át a golyó egy pár helyen. Nagyon sokszor voltunk már tűzben, de mondhatom, hogy az Ur mindig csodálatos módon megőrizett nemcsak engem, hanem társaimat is. Sokszor hallottam már a leghihetlenebbeket is mondani, hogy itt nálunk igazán csodák történnek. (A folytonos srappnel-tűz alatt számtalan golyó lölt be a levegőt és óriási lyukakat vág a földbe és mégis megvagyunk. Igaz, hogy sokszor éjjel és nappal kinn vagyunk a lövészárkokban és sokszor napokon keresztül nem alszunk a hideg miatt és a jó Isten eddig mégis meglehetősen jó egészséggel ajándékozott meg. Én úgy érzem, hogy az Ur engemet megtart és visszahoz majd Budapestre, ahhoz a szép munkához, amit a régi időkben végeztünk. Igaz, hogy emberi felfogás szerint az majdnem lehetetlen, de az Istennek minden lehetséges. A legnagyobb tűzben is sokszor érzetem az Urnak közellétét és teljesen nyugodt voltam a legnagyobb veszély pillanatában is, mert tudom, hogy az Ur nem hagyja el az övét, kik benne bíznak. Csak annak az embernek van fogalma ezekről a dolgokról, ki átéli ezeket a tapasztalatokat, aki nem vesz részt benne, nem is szólhat hozzá. Nagy szeretettel köszöntöm az összes ismerős testvéreimet, most befejezem soraimat, de azzal a reménnyel, hogy újra viszontlátjuk egymást. Január 20 róli.

Gronnert testvérünk írja: (Franciaországból.) „Kedves atyámfiai, most már mi is elvonultunk a harctérre, mindig fogok örülni, ha nekem írtok.

Mellékelve közlöm czimemet, imádkozatok, hogy az Ur tartson meg bennünket.* Azóta a kedves Gronnert testvérünk, ki a hegykovácsoknál szolgált, egy baleset következtében a kórházba került Kassán, hol a múlt napokban meglátogattam és a legjobb állapotban találtam. Reméli, hogy nemsokára egészséges lesz.

Lauf Árpád testvérünk is több igen kedves levelezőlapot írt nekem, melyből látom, hogy az Ur őket is elhalmozta áldásával.

Kelemen atyánkfia is több levelet írt és utoljára tudatta velünk, hogy mint ápoló egy kórházban szolgál a déli harctéren.

A kedves Kessel atyánkfia, kit a testvérek jól ismernek, szintén Németországban van egy tábori kórházban altiszti szolgálatban, az egészségügyi csapatoknál.

Bachtaller testvérünk, ki a nyugatmagyarországi misszióterületen munkálkodott, írja: „Kedves atyámfia, az Ur áldását kívánom, sokszor örömmel vettem leveleiteket. Én egészségben vagyok, az Ur mindezeideig megtartott engem.”

Betleni testvérünk írja: „Boldog vagyok, hogy még irhatok nektek, hiszen nem fogjátok rossz néven venni tőlem, hogy keveset gondolhatok háza. Kimondhatatlan örömet szerez nekem, hogy eddigi helyzetünk az én drága Istenem megőrzött, mert a 91-ik zsolttár ment nálam is teljeseedsbe. Ha elbeszelném azokat, csodálkoznátok. De imádkozatok értetünk, hogy az Ur megtartsa a viszonzatlanság.

Huennergardt J. F.

A Duna-Unió jelentései

1915 január 1-től március 31-ig

Terület	Helységek	Tagok sz.	Felvét.		Tized		Szombatisk.		Hétfőnap-adjánzás.		Havasnap-adjánzás.		Áll. misso-adjánzás.		Traktátégyes			
			ker.	esny.	kor.	l.	kor.	l.	kor.	l.	kor.	l.	kor.	l.	kor.	l.		
Erdélyi misszióterület	Árpás	20	—	—	258	38	21	13	58	5	91	8	63	—	—	—	30	80
	Berehalom	20	—	—	209	13	28	14	14	5	89	—	—	—	—	11	2	67
	Bogártelke	14	—	—	102	40	14	9	91	1	70	—	—	—	—	5	—	—
	Dedrat	17	—	—	144	80	17	6	86	4	32	7	48	—	—	—	—	—
	Deés	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Dridiv	16	—	—	155	80	16	15	99	4	01	—	—	—	—	—	—	—
	Erdőfüle	11	—	—	104	90	11	6	76	5	—	—	—	—	—	3	48	85
	Földszint	10	—	—	47	56	10	4	34	3	6	—	—	—	—	—	—	—
	Fogarás	13	—	—	136	22	13	13	36	6	40	—	—	—	—	—	—	—
	Nagylászló	13	—	—	85	52	12	6	—	3	60	—	—	—	—	—	—	—
	Nagy-Sajó	17	—	—	155	60	17	14	66	1	30	7	82	—	—	5	—	—
	Nagyszében	29	—	—	927	07	30	68	65	25	56	3	—	30	—	22	17	80
	Hoidvilág	21	—	—	158	67	19	14	89	19	30	—	—	—	—	—	—	—
	Ideczföld	14	1	—	163	52	15	16	56	6	—	13	40	24	—	—	25	—
	Kolozsvár	46	—	—	594	53	46	43	70	13	19	20	79	—	—	8	138	18
	Kolozs	29	—	—	205	38	29	13	03	2	34	—	—	—	—	—	—	—
	Brassó	25	—	—	301	66	25	12	29	7	—	—	—	—	—	—	—	—
	Makfalva	17	1	—	181	72	17	7	13	—	—	—	—	—	76	—	—	—
	Medgyes	7	—	—	107	10	7	3	40	3	40	—	—	10	—	—	—	—
	Mező Csán	7	—	—	26	60	7	3	—	4	70	—	—	—	—	—	—	—
Fele	18	—	—	71	10	18	6	98	1	27	—	—	—	—	—	—	—	
Panit	23	—	—	113	50	23	19	83	1	80	—	—	—	—	6	60	04	
Nagysármás	59	—	—	64	34	59	29	48	—	—	3	—	10	—	—	—	—	
Petrocsény	25	—	—	185	60	25	20	74	9	03	—	—	—	—	15	17	07	
Szegvár	11	—	—	350	46	11	11	28	5	70	—	—	—	—	4	6	—	
Szásznádas	22	—	—	332	90	22	9	79	6	06	—	—	—	—	10	11	00	
Szék	38	—	—	98	78	38	13	12	1	20	—	—	—	—	—	—	—	
Szolókma	18	—	—	86	10	18	13	97	3	87	—	—	2	—	—	—	—	
V.-Kamarás	47	—	—	129	54	47	13	75	1	54	—	—	—	—	—	—	—	
Vista	55	—	—	182	62	55	31	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Különállók	30	—	—	180	44	30	13	56	3	26	2	—	—	—	—	—	—	
Külön tized	—	—	—	1027	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen	7-7	2	—	7097	54	719	471	80	157	31	66	12	76	76	89	358	01	
Duna-unió-ter.	Eszék	6	—	—	24	—	6	1	20	1	30	—	—	—	—	—	—	—
	Poznegra	4	—	—	41	80	4	2	46	2	—	4	—	—	—	—	—	—
	Sarajevo	8	—	—	14	12	8	1	76	1	76	—	—	—	—	—	—	—
	Vinkovci	14	—	—	535	96	16	24	22	7	16	—	—	—	—	14	32	26
	Különállók	1	—	—	20	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Adakozások	—	—	—	11	77	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen	33	—	—	647	86	34	29	64	12	22	4	—	—	—	14	32	26	
Nyugatmagyarországi ter.	Eger	8	—	—	44	48	8	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Boncza	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kassa	35	—	—	357	98	35	28	06	13	20	—	—	—	—	6	47	—
	Liptószendrők	6	—	—	50	90	6	7	94	4	—	—	—	—	—	—	16	86
	Miskolc	20	—	—	158	86	21	16	36	—	—	—	—	—	—	7	—	—
	Nagyrocca	5	—	—	15	—	5	5	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Nyiregyháza	7	—	—	41	60	7	7	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—
Különállók	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen	114	—	—	698	80	84	73	16	17	20	—	—	—	—	16	63	86	

Terület	Helységek	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatik.		Hétköz- napi adakoz.		Isma- napi adakoz.		Má- s miseró adakoz.		Traktátogyes.	
			ker.	szav.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	K	f.	K	f.	kor.	f.
	Aács	7			11		6									
	Arad	40			329	44	39	30	92	7	58	10		2	80	20
	Aradkövi	7	2				4									
	Békés	11			145	50	11	7	88	3					11	10 28
	" Csaba	37	4		369	11	26	46	07						41	80
	" Gyula	54			723	17	52	52	15	5	92	2	33		20	36 90
	Budapest I.	84	5		1059	05	80	76	83	13	34	11		53	31	17 34 02
	" II.	32	1		577	54	32	48	18	21	04			200	72	30 86
	" III.	40	6		503	28	31	37	60	6	19	23	53	3	29	30 21 94
	Dunakisvárs.	12			25	20	13	5	70			40				
	Győrök	24			129		12			5						13 62
	Gyulavári	14			59			4	34							
	" varsánd	10			139	40	10	7	87	6	40					
	Kiskunfélegy.	11			150	51	11	10	93	3	35	8	74	20		
	Kovácsi	9			42	80	10	3	76	4	50					
	Körösbökény	7			39	06	7	3	90	3	70					
	Kurtakér	8			62	60	7	2	50	4	50					
	Kürtös	6														
	Mácsa	41			130		42	16	06	14	40					
	Miklako	5			45				07							
	Nagyvárad	13			79	20		7	39							
	Sarkad	11			15			13	54							
	Seprős	20			225	40	9	7	14	14	20					
	Szamoskeszi	18					18									
	Székludvar	49	6		315	66	37	24	56	8		8			6	15 12
	Szilágybagos	14			106	26		2	46	6		2				
	Különállók	2														
	Adakozások				128											
	Külön tized				4											
	Bpesti közgy.							77	60							
	Összesen	585	24	2	5215	18	450	509	05	127	53	65	60	280	12	135 239 68

Terület	Helységek	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatik.		Hétköz- napi adakoz.		Isma- napi adakoz.		Má- s miseró adakoz.		Traktátogyes.	
			ker.	szav.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	K	f.	K	f.	kor.	f.
	Bonyhád	12			100	10	12	12	25	7	60	2			6	
	Pozsony	24			402	77	24	57	45	18	10				15	28
	Sopron	9			88	40	11	22	33	6	47				5	
	Különállók	10	3	2	18	40										
	Adakozások															
	Összesen	55	3	2	609	67	47	92	03	32	17	2			26	28

Terület	Helységek	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatik.		Hétköz- napi adakoz.		Isma- napi adakoz.		Má- s miseró adakoz.		Traktátogyes.	
			ker.	szav.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	K	f.	K	f.	kor.	f.
	Barlad	12			149		12	8		4		30			7	10
	Braila	47	2		218	20	45	41	10	16	35				14	27 10
	Bukarest I.	105	3	2	1601	95	102	200	15	83	80	91		5	32	130 15
	" II.	108	6		2807	31	101	227	81	114	40				30	181 90
	" III.	15			240	20	15	38	60	23	70				4	70
	Buzau	15			271	53	15	16	75	17	50				6	10
	Constantza	13			144	20	18	29	60	10	80				5	20
	" V. N.	32			316	40	47	57	30	31	50				7	140
	Craiova	17	2		158	65	17	27	70	16					7	
	Focsani	13			217		10	12	50	7					2	
	Galacz	17			51		13	12		5	50	16			3	10
	Marasesti	16			37	50	14	4		3		13			3	
	Ploesti	60			1261	35	60	97		66	30	14	40		39	130
	Posesti	31	1		115	15	30	40	35	21	15				18	
	Putineiu	11			53	60	11	3	20	9	05				6	
	Rancezi	54	5		312		54	55	60	47	20				26	
	Tamboesti	24			76		14	11	50	6		41			5	10
	Tutrank	25			82	45	38	25	60	9	40	20			12	
	Különállók	8			34	40	6	7	80	7	80				2	
	Összesen	624	19	2	8156	86	623	917	56	500	45	225	40	5	228	739 15

Terület	Helységek	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatik.		Hétköz- napi adakoz.		Isma- napi adakoz.		Má- s miseró adakoz.		Traktátogyes.	
			ker.	szav.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	K	f.	kor.	f.
	Alibunar Petre	14			153	49	15	18	03	18	08				15	20
	Belgrád	23			41			2		2		1				
	Csurug	14			136	12	21	15	39	4	20	4				
	Homokszil	10			81	35	12	17	51	16	34				12	9 53
	Kanizsa M. T.	19			257	13	19	33	25	24	60	4		6	18	1
	Kuman	14			50	67	16	9	53	2	50	12			8	14 20
	Lock	9			49	10	12	10	12	3	50				6	13 72
	Melencze	8			25	34		7	19	4	96	3	04			8
	Mokrin	7			33	50	7	6	93	1	90	7	40	12	50	
	Nagykikinda	12			221	97	12	17	93	8	54	14				
	Pazua	6			187	96	6	7	32	6	90	1	80		3	7 48
	Révsajfalu	7			91	10	7									
	Szabadka	6			107	70	6	11	49	4	28					10 80
	Szervac	10			1187	74	24	17	77	11	98	52			16	22 48
	Temesvár	17			223	37	17	21	60	13	22	2	10		11	15 24
	Tarja	9			119	85	0	5	18	5						
	Ujvidék	11			301	99	14	25	64	19	25	18			12	28 97
	Versecz	15			446	53	16	39	62	56	15	46			15	39
	Különállók	18			84	01	18		40	2	40		20	20		
	Adakozások				60											
	Összesen	229			3800	13	231	261	01	205	80	165	54	38	50	123 190 42

Terület	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatik- adakozások		Hétköz- napi adakozások		Isma- napi adakoz.		Má- s miseró adakoz.			
		ker.	szav.	kor.	f.	kor.	f.	kor.	f.	K	f.	K	f.		
	Középmagyar egyesület	585	24	2	5215	18	509	05	127	53	65	60	280	12	135 239 68
	Romániai	624	19	2	7713	01	874	38	476	90	214	79			4 76
	Erdélyi	707	2		7097	94	471	80	157	31	66	12			76 76
	Északmagyar missióterület	115			668	80	73	16	17	20					
	Száva	33			647	85	29	54	12	22	4	00			
	Tisza	229			3830	13	251	01	205	80	162	54			38 50
	Nyugatmagyar	55	3	2	609	67	92	03	32	17	2				
	Összesen	2349	48	6	25812	58	2311	07	1029	13	518	05	400	14	

A Duna-Újvidéki és traktátogyesületeinek negyedévi kimutatása 1915. január hó 1-től március 31-ig.

Terület	Teljesítés	Munka- tervezés	Bérlés	Bérlés- tervezés	Bérlés- tervezés	Folyóirat- csoportok	Nyomtatvány oldal szám		Folyóiratok		Birtok			
							előző délut.	előző szűz	előző szűz	előző szűz		K	f.	
	Középmagyar egyesület	135	630	726	169	62	163	2	3117	3002	126	109	349	73
	Romániai	228	1783	3918	153	77	58	2	3104	47994	257	976	1427	27
	Erdélyi	89	192	217	45	19	13		5345	30401	74	388	322	32
	Északmagyar missióterület	16	99	23	10	6	45			1086		191	44	33
	Tisza	123	1581	2229	219	184	597	4	103	16250	49	923	283	26
	Száva	14	14	24	6	6	145					145	32	25
	Nyugatmagyar	25	362	240	25	9	45	2	254	3928	43	194	84	69
	Összesen	631	4661	7388	627	363	1466	10	10023	122670	559	2926	2543	98

Halálozási jelentés.

Folyó évi május hó 18-án hunyt el másfélévi betegség után a mi szeretett testvérünk ifj. Ambrus Pálné, aki 8 éven át volt a békéscsabai gyülekezet hűséges tagja. A gyászbeszédet nagyszámu közönség előtt Jel. 14, 13. felett tartották: „Boldogok a halottak, akik az Urban halnak meg monstaniától fogva. Bizony azt mondja a lélek, hogy megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket.” Az elhunytat 5 gyermeke és férje gyászolják. A boldog viszontlátás reményében.

Bojányesky Mátys.

Május hó 7-én halálozott el a mi szeretett testvérünk dr. Kerékgyártó Béla, székesfővárosi polgári iskolai és ipartanfolyami igazgató, néhai Dr. Kerékgyártó Árpád egyetemi tanár fia, 56 éves korában. A megboldogult rendkívüli tevékenységet fejtett ki. Az igazgatói működésén kívül, mint képesített orvos az orvosi tudománnyal is foglalkozott. Tanítványainak valóságos atyai gyámolítója volt. Az Ur ügye iránt is nagy szeretettel viseltetett. Jóllehet, csak két éven át volt a budai gyülekezetünk tagja, testvéreinkre mégis nagyon áldásos befolyást gyakorolt. Azon biztos reményben váltunk el tőle, hogy az igazak feltámadásakor viszontlátjuk. Emlékét szeretettel őrizzük.

Ugyancsak május hó 1-én halt meg Aradon több évi szenvedés után Popescu testvér felesége 34 éves korában. A megboldogult Bukarestben fogadta el az igazságot, amelyet Günther F. által ismert meg s azóta hű tagja volt a gyülekezetnek. Férjének állandó hű segítőtársa volt s jóllehet majdnem állandóan magára volt hagyatva, mégis türelmesen viselte súlyos betegségét.

Alulírott szölt a temetésen egy nagyszámu gyülekezethez Jel. 14, 13. alapján. Hozzá tartozói hitvest és nővert s a gyülekezet egy hű tagot veszített benne, — de nem örökre.

Vele egyidejűleg temették el Pantea József testvérünknek 12 éves leányát is. Hisszük, hogy az elhunytak mindnyájan részt vesznek az Ur eljövetele alkalmával végbemenő feltámadásban és bemennek az ő Urukna örömébe.

Kuennergardt János.

Nyugta.

Ezennel nyugtázzuk azon 20 korona adakozást, melyet Sági Gábor és neje Félegyházáról beküldöttek a magyar missio javára Várady Juliska testvérnőnek útján.

Egy vistai testvérnőnek 50 koronát adományozott missiócélra.

Az Ur áldja meg az adakozókat és az adakozást.

A pártáros.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Kuennergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felölös szerkesztő *Kuennergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet” és bibliai leckékkel:

1 évet évre K 3.—

Amerikába S —80

(„Utolsó üzenet” nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katoán József-u. 28. I. 5.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.,
New York Offn. 42. Union Square East.

Evangéliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” I. Kor. 3, 8.

VIII. évfolyam.

Budapest, 1915.

3. szám.

White testvérnőnknek életéről és munkásságáról.

1915. jul. 16-án pénteken d. u. szenderült el az Urban szeretett testvérnőnk Ellen White, — St. Heléna város közelében, Amerikának Kalifornia nevű államában — életének 88. évében.

Tudjuk, hogy habár testvéreink ezen értesítést szomorú szívvel fogják tudomásul venni, még sem jön váratlanul ez a hír, mert jó idő óta tudjuk, hogy közeledik számára a felváltás ideje. Ezen alkalommal csak rövidesen óhajtjuk említeni a kedves testvérnőnek életéből azokat a tényeket, melyek mindnyájunkat legjobban érdekelnék.

White testvérnőnk Gorham városában született, Maine államban 1827. november 26.-án. Szülei Robert és Eunice Harmon, ősi amerikai családból valók, akik igen komoly és odaadó keresztények voltak. Testvérnőnk gyermekkorától fogva igen buzgó és mélyreható keresztényi érzületű volt és így már gyermekkorában teljes szívéből megtért az Urhoz. Nagyon szerette Istennek igéjét. 1840-ben, mikor 13 éves volt, Miller Vilmosnak egy néhány előadását látogatta. Millernek szívreható beszédei nagy benyomást

gyakoroltak reá. Azon időben sok ezren megtértek egy jobb életre, Millernek munkálkodása által. Azon benyomás, mely White testvérnőnkre ezáltal gyakoroltatott, mindjobban megerősödött és 16 éves korában saját magáról a következőket írja: „Szívemben éreztem Isten kegyelmének munkálkodását, nagyon szerettem kedves Megváltónkat, aki bűneimet megbocsátotta, csak most értettem meg, hogy a jó Isten egy könyörületes, szeretetteljes Isten és távol van attól, hogy zsarnoki kegyetlenkedéssel nézne az ő gyermekeire. Végtelenül kezdtem szeretni és teljes óhajom, hogy csak neki, egyedül neki engedelmeskedjem. Látásom megérintett, megértettem mindjobban és jobban, hogy mi az: „Isten a szeretet.”

1844. decemberében az Ur adott neki egy kijelentést a Krisztus második eljöveteleiről, mely látomásban látta a dicső jutalmát azoknak, kik hűségesen követik az Urat és azoknak büntetését, kik az igazságnak ellenségei. Azon időtől fogva a mi k. testvérnőnk megértette, hogy az Ur őt eszközül akarja felhasználni egy nagy munkára és megadatott neki a parancs, hogy ezen kijelentéseket tovább adja.

Ez azonban nem volt könnyű az ő részéről, mert alig 17 éves testileg